

Proč nemám rád Vánoce

Autor: Qark

Datum: 21. 12. 2004 14:24

URL: <http://www.qark.net/clanek/proc-nemam-rad-vanoce>

Asi se všichni podiví, ale já Vánoce nemám rád. Netěším se na ně jako malé dítě, ani od nich neočekávám něco výjimečného. Když se podívám kolem sebe, vidím jen shon, megalomanské nákupy v supermaketech, úklid, divné zvyky a plno zbytečných dárků. Nějak se z toho celého vytratila atmosféra a upřímnost.

Každý rok dostávám od přátel a známých desítky zbytečných dárků. Nepomáhá mi ani fakt, že je každým rokem prosím, aby mi nic nedávali. Žádám je, aby mi jen popřáli pěkné svátky, protože fakt, že si na mě vzpomněli mi udělá větší radost. Muži většinou pochopí a těší je, že nemusí nic kupovat. Ženy to však naopak pobídne ke koupi dárečků, kterým říkají překvapení. A není horších věcí pro muže, než ženská překvapení. Tak se mi zase rok co rok nakupí hovadiny: svíčečky, svícinky, keramické kravinky, předražená práníčka, miniaturní rybičky a podobné zbytečnosti, které stejně skončí v odpadkovém koši. Ženy totiž mají radost z těchto maličkostí, ale muže věci s nulovou použitelností netěší.

Atmosféru Vánoc taky dokonale ničí supermarkety a hypermarkety, kde se lidem pouští koledy už skoro od půlky listopadu. Kolem na vás mavají desítky Satan Klausů, pardon, Santa Klausů (Ježíšek se už nějak nenosí). Zblblí lidé si pak spletou Vánoce s příchodem války a nakupují a křečkují. Obchody si mnou ruce a běžný člověk marně hledá mouku a cukr, začínající alkoholik zase jinou značku piva než Starobrno. Potraviny a alkohol se totiž kupí ve spížích nenažranců, kteří si pletou Vánoce s lukulskými hody.

Úklid

Na svátky se musí samozřejmě provést důkladný úklid. Takže hybaj utřít prach, vyluxovat, převléknout postele a jinak všemožně naklidit. Že tohle nemám rád, asi nikoho nepřekvapí. Díky uklízení a snaživým lidem, kteří mi v mé nepřítomnosti srovají pracovní stůl, pak polovinu věcí už nikdy nenajdu.

Zvyky

Bohužel už nejsem dítě abych se radoval z lití olova, nebo pouštění svíček po vodě. U nás doma je

zvykem snažit se (pár minut, delší dobu to nikdo nevydrží) nejíst maso a nesahat na počítač. Ano ten druhý zvyk je pro mě, počítačového a internetového závisláka, naprosto tragický.

Případnou nudu můžete "zahnat" sledováním stokrát viděných pohádek, které jsou ale pořád lepší než pohádky moderní. Při pohádce Z pekla štěstí se mi totiž zvedá žaludek.

Kapra nechci

O Vánocích už několik let bojuji se štědrovečerním jídlem. Moje chlapecká představa o jídle se rozplyne, když si představím jak předními zuby drtím kousínečky kapra, abych náhodou nespolkla kost. Asi jsem divný člověk, ale já si klidně jídlo představuji jinak. Každý rok doma probíhá stejná debata.

Máma: "Ty nejíš ryby?"

Já: "Ale jím, jen nechci zase hodinu žužlat kapra a plivat kostičky zpátky do talíře."

Máma: "Ale to je tradice!"

Brácha přizvukuje: "Mně kapr chutná."

Já: "Ale já se chci najíst.."

Máma: "A co bys chtěl na Vánoce jíst?"

Já: "Cokoliv čeho se najím. Udělej mi raději něco co mám rád."

Máma: "No jestli nechceš kapra, tak můžeš mít třeba filé."

Já: "Než filé, to radeji řízek." abych zmírnil šok, rychle dodám "Třeba kuřecí."

Máma: "To nemyslíš vážně? Řízek na Vánoce. Na Vánoce se jí ryba!" (kapr - dodávám já)

Potom se se mnou doma hodinu nikdo nebaví, aby mi ukázali jak opovrzhují někým kdo nechce na Vánoce kapra. Z kuchyně zaslechnu jen "Tss. Řízek", nebo "tradice" a podobné útržky. Nakonec dostanu filé, jako každý rok.

Po "hostině" se všichni odeberou ke stromečku, kde rozbalujeme dárky. Rozbalují se pomalu a po jednom, aby člověk, který vás obdaroval stihl z vašeho obličej vyčíst radostnou reakci. Kromě dárků, které jste si přáli dostanete i "překvapení". Ta se dělí na překvapení o kterých jste nevěděli a na ponožky, papuče a pyžama.

Tím Vánoce končí. A můžete se na ně (ne)těšit zase celý rok.

Shrnutí

Vánoce jsou soutěž. Soutěží se kdo bude mít větší stromeček, kdo dražší dárky, více blikajících světel v okně, více uklizeno. Místo pohody se lidé jen předhanějí aby byli první. Aby měli doma co nejvíce jídla, nejvíc druhů cukroví. Lidé soutěží a svazují se nějakými rádoby zvyky a tadicemi, místo aby si udělali pohodu, nikam se nehonili, v klidu si spolu sedli a řekli si, že se mají rádi.